

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

ЗАТВЕРДЖЕНО
рішенням Вченої ради
Державного університету інформаційно-
комунікаційних технологій
протокол № 22 від «14» серпня 2023 р.

**Введено в дію наказом ректора
від «14» серпня 2023 р. № 111**

Ректор

Володимир ТОЛУБКО

ПОРЯДОК
присвоєння вчених звань науковим і
науково- педагогічним працівникам
Державного університету
інформаційно-комунікаційних технологій

Київ – 2023

І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Порядок присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій (далі – Порядок) розроблений відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2015 року № 656 «Деякі питання реалізації статті 54 Закону України «Про вищу освіту», наказу Міністерства освіти і науки України від 14.01.2016 № 13 «Про затвердження Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам» та змін до нього, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 06.02.2017 № 174.

2. Цей Порядок визначає механізм присвоєння науковим і науково-педагогічним працівникам вчених звань Вченою радою Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій, основні критерії оцінки їх науково-педагогічної або наукової діяльності, а також порядок позбавлення вчених звань.

3. Рішення про присвоєння вчених звань професора, доцента та старшого дослідника (далі – вчені звання) науковим і науково-педагогічним працівникам приймається Вченою радою Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій.

4. Рішення Вченої ради Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій про присвоєння вченого звання старшого дослідника приймається з урахуванням відгуків не менше шести працівників Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій (далі – Університету) – фахівців, яким з відповідної галузі знань (науки) та спеціальності присуджено науковий ступінь доктора наук, доктора філософії (кандидата наук) та/або присвоєно вчене звання професора, доцента чи старшого дослідника (старшого наукового співробітника).

Якщо в Університеті, в якому працює здобувач вченого звання старшого дослідника:

немає достатньої кількості висококваліфікованих фахівців з відповідної спеціальності, то Вчена рада може розглядати питання щодо присвоєння вченого звання здобувачу із врахуванням відгуків фахівців інших вищих навчальних закладів або наукових установ, які відповідають вимогам абзацу першому цього пункту;

немає висококваліфікованих фахівців з відповідної спеціальності, то за клопотанням Університету, в якому працює здобувач вченого звання, питання щодо присвоєння вченого звання старшого дослідника може розглядати Вчена рада іншого вищого навчального закладу або наукової установи.

5. Рішення Вченої ради про присвоєння вченого звання приймається

таємним голосуванням. Засідання Вченої ради вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менше ніж дві третини її членів. Рішення Вченої ради вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менше ніж три чверті від кількості членів Вченої ради, присутніх на засіданні. Рішення Вченої ради дійсне протягом одного календарного року.

6. Рішення Вченої ради про присвоєння вченого звання затверджується атестаційною колегією Міністерства освіти і науки України (далі – МОН України).

II. ОСНОВНІ КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОЇ АБО НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВЧЕНИХ ЗВАНЬ

1. Вчене звання професора присвоюють працівникам Університету, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти та:

- 1) яким присуджено науковий ступінь доктора наук;
- 2) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);
- 3) які мають:

стаж роботи не менш як 10 років на посаді асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, у тому числі, останній календарний рік на одній кафедрі (одного вищого навчального закладу) на посаді доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою. Для наукових працівників, які займаються науково-педагогічною діяльністю, стаж роботи становить не менше п'ятнадцяти років на посадах наукових та науково-педагогічних працівників;

не менше 10 навчально-методичних та наукових праць, які опубліковані після захисту докторської дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше двох публікацій у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов;

сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов, або не менше як 10 праць які опубліковані англійською мовою у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов.

4) які пройшли навчання, стажування або працювали у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до Організації економічного співробітництва та розвитку (далі – ОЕСР) та/або Європейського Союзу (далі – ЄС), або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують;

5) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри Університету, та приймають участь у проведенні науково-дослідних робіт у сфері телекомунікацій, інформаційних технологій та управління підприємствами.

2. Вчене звання професора присвоюється працівникам Університету, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти, **яким не присуджено ступінь доктора наук**, але:

1) які мають науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук);

2) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

3) які провадять навчальну діяльність не менш як 15 навчальних років на посаді асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (в одному вищому навчальному закладі) на посаді доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

4) які мають:

не менше 10 наукових та навчально-методичних праць, опублікованих у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, у тому числі не менше чотирьох публікацій у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та які не є перекладами з інших мов;

сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов;

5) які пройшли навчання, стажування або працювали у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка

входить до ОЕСР та/або ЄС, або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують;

б) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри вищого навчального закладу та приймають участь у проведенні науково-дослідних робіт у сфері телекомунікацій, інформаційних технологій та управління підприємствами;

7) які підготували не менше трьох докторів філософії (кандидатів наук).

3. Вчене звання доцента присвоюється працівникам Університету, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти, та:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), доктора наук;

2) які мають:

стаж роботи не менше ніж п'ять навчальних років на посадах асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (в одному вищому навчальному закладі), зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

не менше 5 навчально-методичних та наукових праць, які опубліковані після захисту дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше однієї публікації у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та які не є перекладами з інших мов;

сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов, або не менше як 10 праць які опубліковані англійською мовою у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов;

3) які пройшли навчання, стажування або працювали у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують, або

взяли участь у роботі не менш як однієї наукової конференції (конгресу, симпозіуму, семінару), проведеної у країні, що входить до ОЕСР та/або ЄС;

4) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри Університету та приймають участь у проведенні науково-дослідних робіт у сфері телекомунікацій, інформаційних технологій та управління підприємствами.

4. Вчене звання старшого дослідника присвоюється працівникам Університету, зарахованих на посади після обрання за конкурсом чи в порядку атестації, зокрема за сумісництвом:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), доктора наук;

2) які мають:

стаж наукової роботи не менш як п'ять років на посаді старшого наукового співробітника, провідного наукового співробітника, головного наукового співробітника, доцента, професора, заступника завідуючого (начальника) та завідуючого (начальника) науково-дослідним відділом (відділенням, сектором, лабораторією), завідуючого кафедрою, призначені на посади ректора, проректора з наукової роботи, директора, заступника директора з наукової роботи, вченого секретаря, за умови успішної роботи на зазначених посадах не менше календарного року;

не менше п'яти наукових праць за відповідною спеціальністю (з них дві – без співавторів) за останні три роки, опубліковані після захисту дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше двох публікацій у періодичних виданнях, які включені до наукометричних баз Scopus або Web of Science та не є перекладами з інших мов;

сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов, або не менше як 10 праць які опубліковані англійською мовою у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та які не є перекладами з інших мов;

3) які пройшли навчання, стажування або працювали у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують, або

взяли участь у роботі не менш як однієї наукової конференції (конгресу, симпозіуму, семінару), проведеної у зазначених країнах.

5. Вчене звання старшого дослідника може бути присвоєно за спеціальністю, яка належить до іншої галузі, ніж галузь, у якій здобувачеві присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), за умови, що опубліковані наукові праці містять отримані здобувачем нові науково обґрунтовані результати, які у сукупності розв'язують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для відповідної галузі знань.

III. РОЗГЛЯД АТЕСТАЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ

1. Атестація здобувачів вчених звань професора і доцента, які ведуть навчально - методичну роботу в Університеті, здійснюється на кафедрі, де вони працюють. При цьому профіль педагогічної роботи здобувача повинен відповідати основному напрямку діяльності даної кафедри. Якщо здобувач працює на багатопрофільній кафедрі, то у рішенні щодо присвоєння вченого звання вказується основний курс, який він викладає.

2. Розгляд атестаційних матеріалів здобувачів вчених звань здійснюється Вченою радою Університету за висновком кафедри та вченої ради Факультету (Інституту).

3. Розгляду атестаційних матеріалів на кафедрі Університету має передувати проведення відкритої лекції для студентів відповідного напрямку підготовки (спеціальності) за умови присутності на ній не менше трьох викладачів кафедри.

4. На засіданні кафедри у присутності не менше ніж двох третин членів кафедри заслуховується звіт про науково-педагогічну діяльність здобувача та результати проведення відкритої лекції.

За результатами розгляду атестаційних матеріалів кафедра:

готує висновок, яким підтверджуються високий науково-методичний рівень викладання навчальних дисциплін та відповідність здобувача заявленому вченому званню, і передає ученому секретарю Вченої ради Факультету (Інституту);

рекомендує доопрацювати атестаційні матеріали.

Рішення кафедри приймається більшістю голосів від складу кафедри відкритим або таємним голосуванням (за вибором членів кафедри).

Повторно атестаційні матеріали розглядаються на кафедрі Університету після доопрацювання.

5. Атестаційні матеріали здобувачів вчених звань з рекомендаціями кафедри розглядаються на засіданні Вченої ради Інституту таємним голосуванням в присутності здобувачів.

Атестаційні матеріали здобувачів вчених звань з рекомендаціями кафедри та Вченої ради Інституту розглядаються на засіданні Вченої ради Університету таємним голосуванням в присутності здобувачів, яких представляє, як правило, директор Навчально-наукового інституту або завідувач кафедри.

6. Учений секретар, після прийняття Вченою радою Університету рішення про присвоєння здобувачу вченого звання, протягом 15 днів оформляє атестаційну справу здобувача вченого звання відповідно до вимог розділу IV «Оформлення атестаційної справи» цього Порядку та надсилає її до МОН України.

7. Вчена рада Університету на запити МОН України надає додаткову інформацію і матеріали про діяльність здобувача вченого звання, процедуру його атестації.

8. На рішення Вченої ради Університету про присвоєння/відмову у присвоєнні вченого звання здобувач вченого звання протягом двох місяців з дня прийняття рішення Вченою радою може подати апеляцію до Вченої ради Університету або до МОН України. У разі надходження апеляції до Вченої ради формується склад апеляційної комісії, крім випадків, коли апеляція не містить аргументів по суті виявлених недоліків. Апеляційна комісія формується у складі голови та членів комісії. Рішення щодо утворення апеляційної комісії та затвердження її складу приймає Вчена рада. Апеляційна комісія готує висновок, який підписується всіма членами комісії.

9. На підставі висновку апеляційної комісії Вчена рада Університету приймає рішення про задоволення або про відмову у задоволенні апеляції. Якщо апеляцію здобувача вченого звання задоволено, то Вчена рада може прийняти рішення про присвоєння вченого звання та в установленому порядку надіслати до МОН України атестаційну справу здобувача вченого звання.

IV. ОФОРМЛЕННЯ АТЕСТАЦІЙНОЇ СПРАВИ

1. Атестаційна справа здобувача вченого звання складається з таких документів:

- 1) супровідний лист до атестаційної справи здобувача вченого звання;
- 2) копія першої сторінки паспорта здобувача, засвідчена підписом ученого секретаря Університету;
- 3) копія свідоцтва про зміну прізвища, імені, по батькові, засвідчена в установленому порядку (у разі зміни здобувачем вченого звання імені);
- 4) рішення Вченої ради щодо присвоєння вченого звання згідно з додатком 3 (для здобувачів вченого звання по кафедрі) або додатком 4 (для здобувачів вченого звання зі спеціальності) до цього Порядку;

5) копії дипломів доктора наук, доктора філософії (кандидата наук), атестатів доцента, старшого дослідника (старшого наукового співробітника) (для здобувачів вченого звання професора), документів про удостоєння відповідного почесного звання, засвідчені підписом ученого секретаря Університету та скріплені печаткою Університету;

6) протокол засідання лічильної комісії;

7) список навчально-методичних праць та наукових праць (додаток 7);

8) копія сертифіката, який підтверджує достатньо високий рівень володіння іноземною мовою;

9) копія сертифікатів, свідоцтва, диплома чи інші документи, які підтверджують проходження навчання, стажування або праці у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до Організації економічного співробітництва та розвитку та/або Європейського Союзу;

10) довідка з основного місця роботи та витяги з наказів про зарахування на посаду та звільнення з посади додатково для осіб, які працюють за сумісництвом;

11) довідка про науково-педагогічну, наукову діяльність на посадах у вищих навчальних закладах (додаток 8).

V. ОФОРМЛЕННЯ ТА ВИДАЧА АТЕСТАТІВ

1. Після затвердження відповідно до законодавства атестаційною колегією МОН України рішень Вченої ради про присвоєння вчених звань МОН України виписує і видає атестати за зразком, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2015 року № 656.

2. Атестат, виданий МОН України, є документом, який засвідчує рівень професійної кваліфікації науково-педагогічного працівника при вирішенні питань зайняття ним відповідної посади та оплати його праці.

3. Оформлення атестатів здійснюється протягом двох місяців після прийняття рішення атестаційною колегією МОН України.

4. Атестати видаються ученому секретарю Університету для вручення їх працівникам, яким присвоєні вчені звання.

5. У випадку втрати, знищення або пошкодження виданого атестата про присвоєння вченого звання видається дублікат атестата з новим порядковим номером. Дублікат оформляється у повній відповідності до раніше виданого атестата. У разі зміни працівником прізвища, імені, по батькові (так само, як і зміни кафедри, галузі професійної діяльності) виписаний атестат обміну і переоформленню не підлягає.

VI. ПОЗБАВЛЕННЯ ВЧЕНИХ ЗВАНЬ

1. Позбавлення вчених звань здійснюється відповідно до порядку їх присвоєння.

Питання про позбавлення вченого звання розглядається атестаційною колегією МОН України :

у разі надходження до МОН України рішення Вченої ради про позбавлення вченого звання;

за клопотанням Вченої ради, яка надсилала до МОН України документи щодо присвоєння вченого звання;

у разі виявлення МОН України порушення вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань;

відповідно до рішення суду.

2. Для вивчення обставин, пов'язаних з порушенням питання про позбавлення вченого звання, на засіданні Вченої ради із числа її членів утворюється комісія, кількісний та персональний склад якої визначається Вченою радою.

3. У 15-денний строк після розгляду питання про позбавлення працівника вченого звання до МОН України надсилаються такі документи:

рішення (клопотання) Вченої ради про позбавлення вченого звання;

оригінал протоколу засідання лічильної комісії;

копії документів про присвоєння вченого звання;

інші документи, що підтверджують порушення вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань.

4. Атестаційна колегія МОН України відповідно до законодавства затверджує рішення Вченої ради про позбавлення (позбавляє) вченого звання з урахуванням всіх матеріалів справи і результатів попереднього експертного розгляду.

На підставі рішення атестаційної колегії МОН України атестат особи, позбавленої вченого звання, визнається недійсним.

5. Вчена рада на запити МОН України надає інформацію, документи і матеріали, необхідні для розгляду питання про позбавлення вченого звання.

Заступник голови Вченої ради Університету,
проректор з навчально-виховної
та наукової роботи, професор,

Любов БЕРКМАН